

DEZINTERES

Cărți vechi de sute de ani stau necitite la biblioteca județeană

Numărul celor care împrumută aceste volume speciale, într-un singur an, poate fi numărat pe degetele de la o mână

Andreea Lazăr

●●●
Sunt cărți tipărite acum mai multe sute de ani, păstrate "cu sfințenie" într-un dulap încuiat, dar ale căror cititori întârzie să apară.

Colecție de valoare

Cel mai vechi volum din colecția Bibliotecii Județene datează din 1652 și este o carte religioasă. Intitulată "Îndreptarea legii cu Dumnezeu care are toată judecata arhierescă și împărătească de toate vinile preoțești și mirenești", cartea s-a păstrat destul de bine în timp. Coperta este din lemn,

îmbrăcată în piele brună, având un medalion central ce reprezintă o cruce și chenar fitomorf. Mai mult, coperta poartă încă urmele de incuietori.

Un alt volum, printre cele mai vechi, din 1699, stă, șters de praf, alături de celelalte cărți, în rafturile Bibliotecii. "Chiriocodromion sau Evanghelia învățătoare", a tipografului Mihai Ișvanovici, apărută la Bălgrad, este prezentată, încă, în copertă din lemn îmbrăcată în piele brună cu model geometrizat. Colecția numără alte 13 volume, din secolele XVII-XIX. Cele mai multe au caracter religios, fiind cărți de cult, scrise cu caracter chirilic, dar în limba română.

Fără cititori

Deși cu o valoare inestimabilă, aceste volume nu sunt răsfoite foarte des. Numărul celor care le solicită la sala de

lectură — acestea având un regim special, poate fi numărat pe degete. "Nu pot să spun că nu au fost solicitate deloc. Au existat câteva persoane care le-au studiat, fie din necesitate, fie din curiozitate. Cele mai multe dintre cărți au ajuns în patrimoniul Bibliotecii Județene în urma unor donații, făcute de diferite persoane din cadrul unor biserici", a mai

precizat Sebastian Bara. Colecția de carte veche face parte din fondul documentar al sălii de lectură și cuprinde tipăriți imprimati în centrele tipografice transilvănene, dar și în vechile tiparnițe din Țara Românească. "Nu toate cărțile mai păstrează însemnări și nu toți proprietarii cărților și-au scris numele pe carte. Nu găsim pe toate cărțile numele celor care au citit-o sau au învățat din ea, nu cunoaștem toată istoria cărții sau a celui care a avut-o la un moment dat, totuși ne-au rămas încă adnotări de mână pe interiorul copertelor, pe filele de gardă, pe marginile filelor tipărite, așa încât putem afla aspecte dintr-o lume care a fost", scria bibliotecarul Mihaela Țoța în urmă cu câțiva ani într-un articol apărut în revista bibliotecii referitor la colecția de carte veche.